

بسمه تعالی

گزارش نتیجه طرح تحقیقاتی پژوهش در آموزش

با سلام

احتراما، نتایج طرح تحقیقاتی پژوهش در آموزش مصوب مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، جناب آقای دکتر علی شریفی و همکاران با عنوان "مقایسه اثر برخورد زودرس با محیط بالینی با دو روش آموزش از طریق فیلم و حضور در بیمارستان بر نگرش دانشجویان پزشکی سال اول دانشگاه علوم پزشکی ایلام" به شرح ذیل تقدیم می گردد. امید است نتایج مورد توجه اعضای محترم هیات علمی بالینی دانشگاه قرار گیرد.

پس از قبول شدن در کنکور سنگین پزشکی و رؤیای زیبای پزشکی، مواجه با درس پایه ای حجیم مثل بیوشیمی، میکروب، انگل شناسی و....، گاهی سبب دید منفی دانشجویان پزشکی نسبت به رشته تحصیلی خود، افسردگی و اضطراب و حتی تصمیم به خودکشی در همان سالهای اول تحصیل دانشجویان پزشکی می شود. در حالی که قسمت اعظم دانش و مهارتی که در آینده مورد استفاده دانشجویان پزشکی قرار می گیرد، در دوره آموزش بالینی کسب می شود این امر می تواند دانشجویان را از توجه نسبت به آموزش پزشکی و محیط حرفه ای واقعی دور کند.

امروزه آموزش پزشکی به دلیل نقش اساسی دانش آموختگان آن در تامین سلامت جامعه از اهمیت کلیدی برخوردار بوده و ارتقا کیفیت آن نیازمند توجه ویژه است. به علاوه متناسب با تحولات شتابنده قرن ۲۱ آموزش باید به نحوی سازماندهی گردد که فارغ التحصیلان قادر به حل مساله، استفاده از منابع اطلاعاتی، آشنایی با فناوری، دارای مهارتهای ارتباطی، دارای نگرش جامع و جامعه نگر و متعهد به رعایت اخلاق حرفه ای باشند. دستیابی به این رسالت بزرگ باید روش ها و فنون مناسب را انتخاب کرد، به طوری که باعث تغییرات نسبتا ماندگار در تفکر، نگرش و عمل یادگیرندگان شوند.

با توجه به اینکه مواجهه با محیط ناآشنای بیمارستان ها و بالین، یکی از تنش های دانشجویان رشته های پزشکی است. این مطالعه با هدف تعیین تاثیر یک دوره کوتاه مدت آشنایی با محیط بالینی به دو روش مواجهه حضوری و آموزش از طریق فیلم بر نگرش دانشجویان پزشکی سال اول انجام شده است.

در این مطالعه مداخله ای در قالب پیش آزمون – پس آزمون ، ۵۹ دانشجوی پزشکی سال اول در دو گروه آموزش مواجهه حضوری (شرکت در یک برنامه آموزشی خاص و تحت نظر یک استاد بالینی در قالب گردش در بخش های مختلف بیمارستان) و آموزش از طریق فیلم شرکت نمودند. نگرش و انگیزه دانشجویان با پرسشنامه سنجیده شد و داده ها با استفاده از نرم افزار Spss 22 تحلیل شد.

نگرش اکثر دانشجویان گروه مواجهه مستقیم در مرحله قبل و بعد از مداخله مثبت بوده ولی در گروه فیلم آموزشی نگرش اکثر دانشجویان بعد از دیدن فیلم مثبت شده در حالی که قبل از مداخله منفی بوده ولی این ارتباط از لحاظ آماری معنی دار نبوده است ($P>0.05$). به علاوه در مرحله قبل و بعد از مواجهه، انگیزه دانشجویان گروه فیلم در مقایسه با گروه بیمارستانی بالا بوده ولی این ارتباط از لحاظ آماری معنی دار نبوده است ($P>0.05$). اما در گروه فیلم در مرحله قبل و بعد از مواجهه، دختران در مقایسه با پسران نگرش مثبتی داشته و از انگیزه بالایی برخوردار بوده اند ($P<0.05$).

با توجه به اینکه نگرش منفی نسبت به رشته پزشکی در همان سال های اول و دوم تحصیل شکل می گیرد و نیز گزارشهای متعددی که تأثیرات مثبت يك دوره آشنایی و مواجهه زود هنگام با محیط بالینی را ذکر کرده اند، می توان گفت که وجود چنین دوره هایی در سال اول رشته پزشکی می تواند به گونه ای مطلوب، انگیزه و نگرش دانشجویان و در نتیجه عملکرد دانشگاهی آنان را در آینده تحت تاثیر قرار دهد. این امر حتی می تواند به عنوان يك موقعیت مناسب برای شناختن حرفه آینده، تصویر درست تري از حرفه پزشکی در اختیار دانشجویان قرار دهد، چیزی که در بسیاری از رشته های دیگر امکان پذیر نیست.

بنابراین می توان نتیجه گرفت که تماس زودرس بامحیط بالینی با روش های مسقیم و مخصوصا آموزش از طریق فیلم می تواند به عنوان یک عامل انگیزش و جهت دهی به دانشجو در حرفه تاثیرگذار باشد.